

Kodeks etyki rzeczoznawcy majątkowego

Zasady ogólne

1. Przepisy Kodeksu Etyki stanowią zbiór zasad, które obligatoryjnie stosować powinni rzeczoznawcy majątkowi na równi z przepisami prawa.
2. Rzeczoznawca majątkowy powinien powstrzymać się od wszelkich czynności, które mogą podważyć zaufanie do zawodu rzeczoznawcy majątkowego, być w sprzeczności z przepisami prawa oraz zaszkodzić dobrej opinii o zawodzie rzeczoznawcy majątkowego.
3. Rzeczoznawca majątkowy wykonuje czynności przestrzegając przepisy prawa, oraz zasady współżycia społecznego, a także z dbałością o godność osobistą i zawodową.
4. Postępowanie rzeczoznawcy majątkowego, które poniża go w opinii publicznej lub podważa zaufanie do podejmowanych czynności zawodowych stanowi naruszenie norm etycznych.
5. Postępowanie rzeczoznawcy majątkowego winny cechować przede wszystkim: rzetelność, bezstronność, profesjonalizm, poszanowanie prawa, obiektywizm, zachowanie tajemnicy zawodowej, uczciwość, odpowiedzialność.
6. Rzeczoznawca majątkowy powinien powstrzymać się od czynności, jeżeli żądania zamawiającego lub osób zainteresowanych wynikiem jego pracy pozostają w sprzeczności z przepisami prawa lub mogą prowadzić do konfliktu interesów.
7. Rzeczoznawca majątkowy powinien wykonywać wyłącznie czynności, co do których, nie wystąpi jakakolwiek wątpliwość co do bezstronności, szczególnie na rzecz osób pozostających w stosunku zależności osobistej lub zawodowej z rzeczoznawcą majątkowym.
8. Rzeczoznawca majątkowy odpowiada za treść i formę opracowań lub ich części jego autorstwa.
9. Rzeczoznawca majątkowy powinien podejmować czynności tylko w zakresie praktyki zawodowej, co do których, posiada odpowiednią wiedzę i doświadczenie.
10. Rzeczoznawca majątkowy jest zobowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej jak i do dbania o jej przestrzeganie przez jego współpracowników, w zakresie między innymi uzyskanych informacji czy dokumentów. Jak również jest zobowiązany do podejmowania czynności gwarantujących prawidłowe przechowywanie pozyskanych dokumentów. Obowiązek ten spoczywa na rzeczoznawcy majątkowym również po ustaniu wykonywania czynności, chyba, że z tego obowiązku zwolni go zamawiający, organ śledczy administracji państwowej lub sąd.
11. Rzeczoznawca majątkowy jest zobowiązany do prowadzenia swoich czynności w sposób odpowiedzialny, przejrzysty, czytelny z należytą starannością, właściwą dla

ich specyfiki, zrozumiały dla odbiorcy dokumentu sporządzonego przez rzeczoznawcę.

12. Rzeczoznawca majątkowy powinien wykazać należyte zaangażowanie w zakresie przestrzegania przez siebie i innych rzeczoznawców majątkowych zasad kodeksu etyki zawodowej oraz dbałości o godność zawodu.

Zasady szczegółowe

13. Rzeczoznawca majątkowy obowiązany jest powstrzymać się od działań stanowiących nieuczciwą konkurencję lub nieuczciwą reklamę. W tym również w zakresie umniejszania jakości usług oferowanych przez innego rzeczoznawcę.
14. W zakresie prowadzonych czynności rzeczoznawca majątkowy powstrzymuje się od narzucania komukolwiek swoich usług, postępowania cechującego brak lojalności wobec środowiska rzeczoznawców majątkowych, wręczania lub przyjmowania honorarium, prowizji albo innej korzyści za polecenie jego usług.
15. Wzajemne stosunki pomiędzy rzeczoznawcami powinny cechować koleżeństwo, lojalność i współpraca. Rzeczoznawcy powinni udzielać sobie pomocy i służyć radą w sprawach zawodowych, jeżeli nie koliduje to z interesem klienta.
16. Rzeczoznawca powinien reagować na negatywne zjawiska nieprzestrzegania kodeksu etyki zawodowej przez innego rzeczoznawcę.
17. Rzeczoznawca obowiązany jest zachować umiar i takt wobec sądu, urzędów i instytucji, do których występuje o wydanie dokumentów niezbędnych do wykonania dzieła, jak i w trakcie stawiennictwa przed tymi organami.
18. W momencie sporu co do wartości nieruchomości rzeczoznawca majątkowy powinien podjąć starania o polubowne rozwiązanie go z innym rzeczoznawcą, który dokonał wyceny tej samej nieruchomości, jeżeli tylko istota przyjętej sprawy na to pozwala.
19. W razie sporu między rzeczoznawcami, należy wyczerpać przede wszystkim możliwości jego polubownego rozstrzygnięcia lub skorzystać z pośrednictwa właściwych struktur stowarzyszeniowych.
20. Rzeczoznawcy nie wolno przyjmować od innego rzeczoznawcy lub osoby trzeciej korzyści tytułem wynagrodzenia za skierowanie klienta do innego rzeczoznawcy, ani przekazywać komukolwiek korzyści tytułem wynagrodzenia za skierowanie doń klienta.